

Reactie op de consultatie ontwerpbesluit experiment gesloten coffeeshopketen van de Stichting Columbus Cannabis Store Harderwijk.

Algemeen:

Columbus Cannabis Store (CSS) staat achter het idee, dat een vorm gevonden zou moeten worden om de "illegale achterdeur" te vermijden. Deze constructie is voor iedereen een abnormale situatie. Daaraan gekoppeld is de handelsvoorraad. Door de lage handelsvoorraad kunnen ongewenste en gevaarlijke situaties ontstaan. Denk aan een groot aantal verkeersbewegingen. Canada en Uruguay hebben de stap genomen voor het volledig vrijgeven van teelt en handel in cannabisproducten. Deze vorm heeft ook onze voorkeur. Monitoring van het beleid, vooral in Canada, laat zien dat discriminaliteit wat betreft cannabisproducten nu al aan het afnemen is. Voor Uruguay is dat iets anders omdat daar de legalisering van boven af bevolen werd.

Het idee van decriminalisering spreekt ons aan.

Echter, de manier van implementatie van het experiment komt bij ons over als betuttelend en regentesk. Aan de ene kant wordt gesproken over aanvraagformulieren, aan de andere kant wordt gesproken over verplicht meedoen als een gemeente zich heeft aangemeld. Het meedenken en meepraten als betrokken coffeeshop is op grote lijnen uitgesloten.

Dit heeft tot gevolg, dat los van een groot aantal aandachtspunten, de motivatie voor CSS om mee te doen afwezig is.

Enkele specifieke punten van aandacht en kritiek.

Een belangrijk struikelblok is te lezen in artikel 5 en 7. *"In een coffeeshop is uitsluitend hennep of hasjes van een aangewezen teler aanwezig". Hier wordt voorbijgegaan aan het feit, dat ongeveer 30% van de omzet afkomstig is van de verkoop van hasjes. Deze is niet te telen in Nederland. De proeven met "Nederhasj" zijn nog maar net begonnen en de kwaliteit daarvan is beneden niveau. Bovenstaande houdt in, dat de straatdealers gouden tijden tegemoet gaan omdat de koper of ver moet reizen, maar eerder de straatdealer zal aanspreken. Conclusie: In plaats van decriminalisering een toename van illegale handel.*

Alle cannabisproducten moeten zijn verpakt in verzegelde verpakkingen. Zie artikel 26. Op deze manier doe je de consument tekort. Een consument wil niet altijd een voorverpakte hoeveelheid hebben. Hij/zij wil zien hoeveel afgewogen wordt. Ook zal de consument niet altijd een hoeveelheid willen kopen zoals voorverpakt is. Voorbeeld: Consument: "Ik wil graag voor 20 euro aan..." Conclusie. De consument zal niet tevreden zijn en zijn/haar heil elders gaan zoeken.

Artikel 26 is zo uitgebreid, dat een kleine verpakking van cannabisproducten erg groot en volumineus gaat uitvallen. Dit is niet alleen slecht voor het milieu, maar is ook niet duurzaam, onhandig en overbodig.

Artikel 12 spreekt over maximaal 10 telers. Om aan de vraag te voorzien, wat betreft hoeveelheid, maar ook wat betreft variatie, is dit niet haalbaar. Het gevolg zou zijn, dat er 10 grootschalige telers komen met grote kassen. Deze telers zijn dan wel erg kwetsbaar geworden voor het niet legale circuit. Conclusie. Grootschalige teelt van cannabis leidt tot ondermijning en criminaliteit.

In artikel 15 wordt gesproken over de bepaling van THC, CBD en de controle op zware metalen en pesticiden. Dit moet gebeuren in gekwalificeerde laboratoria. Dit brengt hoge kosten met zich mee. Maar ook de vertraging in omloop zal mee gaan spelen. Een dergelijke bepaling duurt zeker 1 week, exclusief alle administratieve handelingen. Conclusie. De voorraad kan niet worden verpakt en verstuurd tot de bepalingen binnen zijn. Kwaliteit van het product gaat achteruit.

De cannabisproducten moeten van teler naar shop vervoerd worden door particuliere geld- en waardetransportbedrijven. Zie artikel 28. Dit brengt erg hoge kosten met zich mee. Conclusie. Om kosten te drukken zal de teler sneller in de verleiding komen om zelf te gaan transporteren.

In de memorie van toelichting staat bij "eisen aan de deelnemende coffeeshops"; *"de regering wil de coffeeshops die verplicht worden om mee te doen aan het experiment...bedienen". Het is dus kennelijk zo dat coffeeshops verplicht kunnen worden om mee te doen. Conclusie. De "verplichte deelname" van de coffeeshop leidt tot ontduiking van de regelgeving wegens afwezige motivatie.*

Afbouw van het experiment. De bedoeling van het experiment is een eindigheid na maximaal 4 jaar. De coffeeshops *"de gelegenheid te bieden om op een ordentelijke wijze terug te*

keren naar de situatie zoals die bestond voordat het experiment aanving". Hier wordt voorbijgegaan aan het feit, dat de coffeeshop gedurende het experiment geen gebruik kon maken van zijn netwerk van leveranciers. Het is niet te verwachten dat dit netwerk na het experiment weer naadloos opgepakt kan worden. Conclusie. De kans is reel aanwezig, dat de deelnemende coffeeshop failliet gaat en een prooi kan worden voor minder legale lieden.

Algehele conclusie en aanbeveling:

Vanwege de ambtelijke opzet wordt voorbijgegaan aan een groot aantal cruciale punten, zoals hierboven benoemd. Vooral het verdrijven van consumenten naar de illegale markt is voor CSS een groot nadeel.

Het voordeel van het experiment is een legalisering van de achterdeurproblematiek en het vergroten van de aanwezige handelsvoorraad.

Deze voordelen wegen niet op tegen de geschetste nadel.

CSS wil hierbij dan ook ten stelligste aandringen op het niet aanmelden van de gemeente Harderwijk. Ook bij aanwijzing wil CSS aandringen op gesprekken met de minister om aan te geven dat de motivatie om mee te doen nihil is.

Harderwijk
15 november 2018.